

Dialog u televizoru

Jaromír Nohavica

1. Jé, Váňo, koukni na ty bambuly, to budou asi komici,
jak mají zmalovaný papuly a vypadaj' jak v opici,
a hele, tenhle nosatec, není to švára nakonec,
že ten je taky opilec, je známá věc.
2. Ty, Zino, na šváru mi nešahej, ať si je, jakej chce, je náš,
a to s tím nosem, to sem netahej, koukni, jak sama vypadáš,
a vůbec, místo řeči spíš mi snad pro vodku doskočíš,
no, dobrá, já jdu sám, to víš, je to kříž.
3. Jé, Váňo, koukni, tenhle tanečník, jaký má sako, a ten stříh
,
to u nás ve fabrice konfekční by sotva někdo takhle spích',
ti tvoji známí, propána, no to je banda odraná
a nalejvaj' se svinstvama hned od rána.
4. No, nemám známý zrovna fešáky, holt šetřej, víš ty, co to je
,
a proto taky pijou dryáky, hlavně, že, holka, za svoje,
to ty a tvejch pět přítelkyň jste napletly už na pět zim
a blbnete tím pletením a žvaněním.
5. Koukni, ta holka má ty triky v malíčku, no číhni na tu legra
ci
a hlavně koukej na tu blůzičku, takovou, Váňo, taky chci,
až teď budeš brát prémie, tak na tu blůzku dáš mi je,
tak co, snad tě to zabije, tak co ti je?
6. Kde vůbec bereš tolik drzosti o prémiech mi vyprávět,
kdopak mi psal do práce stížnosti, já je čet',
a pak, ta holka, to je kus, ty na sebe se kouknout zkus,
ty si kup radši hubertus, když nemáš vkus.
7. Koukni, ten chlápek v černým vohozu, jak hádá osud z papírku
,
to dělal u nás jeden z provozu na podnikovém večírku,
to ty, když se tak podívám, přijdeš a lehneš na divan
a zase myslíš na ten krám, co z tebe mám?
8. Věčně se hádat, to jseš na koni, anebo hrát si na city,
člověk se za den tolik nahoní, pak přijde domů, a tady ty,
co potom, Zino, dělat mám, když za rohem je s vodkou krám,
tam kamarády potkávám, nepiju sám.